

'Juh, prinses Laurentien hier?!'

Denkkracht van kinderen * Geen saai jaarverslag * Rupsmobiel * Meer strips * Onbevangen

Leiden * Geen saai jaarverslag van de Stichting Openbaar en Primair en Speciaal Onderwijs (Stichting PROOLEiden), maar kinderen die inspirerende denkkracht tonen in een sprookjesachtige Pieterskerk onder leiding van prinses Laurentien van Oranje. Hun denkkracht moet de toehoorders laten zien dat het met het openbaar onderwijs in Leiden wel snor zit. De toehoorders zijn vooral volwassenen die het creatief denken al lang verlerd zijn. Daarom vraagt de prinses om te luisteren en goed te luisteren. Misschien dat dan de sprankeling in het leven weer terugkeert, want kinderen zijn niet bang om te zeggen wat ze willen zeggen en te vragen wat ze willen vragen.

Ruim 4500 leerlingen en 450 docenten die zestien scholen vertegenwoordigen hebben aan dit project meegewerkt. Gistermiddag offerden 28 kinderen hun buitenspeelmiddag op om hun slimme gedachten niet aan het papier, maar aan de vrije ruimte toe te vertrouwen.

Pieter van de Anne Frankschool is niet zenuwachtig. Hij heeft een plan bedacht voor het niet rendabele Leidse theehuis 'Tuin van de Smid.' Het ligt volgens hem onbereikbaar ver in de polder. Hij zet er selfservice fietsen neer met een scan die je via je mobiel betaalt en op slot zet. „De technieken zijn er klaar voor”, aldus de jonge denker. Manouk en Sanne die net op school zitten hebben een nieuw mobiel apparaat ontwikkeld om de fantasie te stimuleren. Na de nodige ontroering komen zij in Legoland en Prinsessenland terecht.

En dan volgt prachtig cabaret in onvervalst Leids van Demi en Noah van de Morskring. „Juh, prinses Laurentien hier?!” Dat moet de kop worden boven dit artikel. „Aandacht trekken. De journalisten moeten beter op hun lezers letten”, vinden ze. De kinderen willen meer strips, meer

Prinses Laurentien van Oranje (links) stimuleert de verrassende denkkracht van Leidse kinderen in duurzame besluitvorming.

FOTO HIELCO KUIPERS

positief nieuws en aandacht voor de veilige weg naar school. Oh ja, de mooie natuur vergeet de krant ook te vaak, maar gelukkig stond dat nieuwe volkslied van Jochem Myjer er wel in. Dat gaan zij promoten. Die uitdaging pakt prinses Laurentien genadeloos op. Promoot wet-houder Frank de Wit zijn stad wel genoeg? Luistert hij ooit weleens wel naar de wensen van kinderen? Moet Leiden niet de eerst stad van Nederland worden met een kinder-

raad die meedenkt? En dan vraagt Talia ineens hoe oud de prinses nu is? Zij denkt aan 38. De volwassenen zitten op het puntje van hun stoel. Laurentien maakt er onmiddellijk een som van. „Je zit er negen jaar naast.” Ibrahim rekent snel: „29”, schalt hij. De prinses is reuze blij met dit antwoord. Ze laat ze de ogen dicht doen. Ze moeten denken aan hun stad of hun buurt. Wat gebeurt daar allemaal? Is het er schoon en veilig? Meer dan de helft toont een

rood blaadje. Dat betekent nee. Ze willen tuintjes, bomen, planten en studenten inhuren om daar samen voor te zorgen. „Studenten kunnen mensen die het groen vertrappen aanpakken, want dat gebeurt veel. Studenten kosten ook niet zoveel.” En dan zijn er weer volop nieuwe ideeën. Wie bedenkt nu eens een rupsmobiel. Zo'n mobiel die als een zakdoek in elkaar kan worden gevouwen, waterdicht en schokvrij is. Waarom worden de bomen in de

stadparken niet benut voor boomhutten? Dan zou het spelen spannender worden. Aan pesten denkt niemand, aan scholen verbinden wel. Prinses Laurentien geniet. Dat is nu haar bedoeling van deze middag. Onbevangen vragen stellen en met verrassende oplossingen komen. Een brug slaan voor de kinderen met de volwassen maatschappij. Dat hoofdstuk mist ze. Niet voor niets heet haar Foundation: 'Missing Chapter.'